

גלעד מאירי

הליכת ערב שבת בקטמון

ערב שבת, אני הולך ברחוב
 בחלצה ומכנסים קצרים
 משחרר את הגוף, פוסע בין תפלות
 העולות לשמים קלות
 כפונות נמולות ללא ערלת מלים
 בלמי הזעזועים של הניו-באלאנס
 סופגים כמו בגת
 מהמורות של גלעיני זיתים שבורים
 שנשרו לאספלט
 משחירים את המדרכה בעסים
 בעירייה אין מסיק
 מעסה איברים ועברים
 פנימיים שואף וקוטף לראות
 פאות מתפלות
 שנותרו תלויות בקלל
 על ענפי השקט
 של ערב שבת